

בש"פ 1366/18 - מדינת ישראל נגד פלוני

בבית המשפט העליון

בש"פ 1366/18

לפני: כבוד השופטת י' וילנר

המבקשת: מדינת ישראל

נ ג ד

המשיב: פלוני

בקשה שבע עשרה להארכת מעצר בפיקוח אלקטרוני
לפי סעיף 62 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה -
מעצרים), התשנ"ו-1996

תאריך הישיבה: י"ז באדר התשע"ח (4.3.2018)

בשם המבקשת: עו"ד חיים שויצר

בשם המשיב: עו"ד יורם שפטל; עו"ד אמיר נבון

החלטה

1. בקשה שבע עשרה להארכת מעצרו של המשיב ב-90 יום לפי סעיף 62 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996 (להלן: חוק המעצרים), החל מתאריך 26.2.2018, או עד למתן פסק דין בתפ"ח 44877-06-13 בבית משפט המחוזי מרכז-לוד, לפי המוקדם.

רקע והליכים קודמים

עמוד 1

2. לא אחזור על תיאור כתב האישום וההליכים עד כה, ואני מפנה בעניין זה להחלטות הרבות שניתנו על ידי בית משפט זה בעניינו של המשיב בבקשות קודמות להארכת מעצרו. בתמצית אומר כי ביום 21.6.2013 הוגש נגד המשיב כתב אישום המייחס לו עבירות של סחר בסמים, סחר בנשק ואיומים. בד בבד עם הגשת כתב האישום הוגשה בקשה למעצרו של המשיב עד לתום ההליכים המשפטיים נגדו, בקשה שהתקבלה בהסכמתו. בהמשך לכך, הוארך מעצרו של המשיב 16 פעמים על-ידי בית משפט זה, כאשר חלק מהארכות המעצר נעשו בהסכמתו. ביום 24.4.2017, החליט בית משפט זה (השופטת ע' ברון, בש"פ 1680/17) במסגרת הדיון בבקשה ה-13 להארכת מעצרו של המשיב, כי המשך מעצרו יהיה בפיקוח אלקטרוני. מאז כאמור הוארך מעצרו של המשיב בפיקוח אלקטרוני עוד שלוש פעמים.

נכון למועד כתיבת שורות אלה, תמה מסכת שמיעת העדים בתיק, הוגשו סיכומי המאשימה, ונקבע כי סיכומי ההגנה יוגשו עד ליום 20.4.2018. כמו כן נקבע מועד להשלמת הסיכומים בעל פה, במידת הצורך, ליום 7.5.2018.

טענות הצדדים

3. המבקשת טוענת כי המעשים המיוחסים למשיב מעידים על מסוכנותו הרבה. לטענתה, למשיב מיוחס, בין היתר, ניסיון לייבא סם מסוכן בכמות של 4 ק"ג, גיוס סוכן משטרתי בכוונה שיטמין מטען חבלה וכן מכירת חומר נפץ לסוכן. עוד טוענת המבקשת כי המשיב מעורב עמוקות בעולם הסמים הקשים והסחר בנשק. כמו כן, לטענתה, מסוכנות זו של המשיב אך מתחזקת נוכח עברו הפלילי המכביד. המבקשת מוסיפה עוד כי אף לאחר מעצרו של המשיב במסגרת תיק זה, הוגשו לבית המשפט ארבעה כתבי אישום נגדו, אשר הסתיימו בהרשעתו במסגרת הסדרי טיעון. לעניין חלוף הזמן טוענת המבקשת כי אמנם מדובר בבקשה חריגה מאוד, אולם פרשת התביעה הסתיימה לפני למעלה משנתיים (עוד בחודש יוני 2015), והעיכוב בהליך אינו נובע ממחדליה. לבסוף מדגישה המבקשת כי ההליך לקראת סיום, וכן כי כיום המשיב עצור בפיקוח אלקטרוני ואף ניתנה לו הקלה בתנאים המגבילים שהוטלו עליו.

4. בדיון שנערך לפני ביום 4.3.2018 התנגד המשיב לבקשה. סנגורו של המשיב טען כי התיק מבוסס כולו על סוכן מדיח שהופעל שלא כדין. כמו כן, נטען כי תקופת המעצר בה נתון המשיב היא חסרת תקדים, ועל כן הגיע העת להקל בתנאי מעצרו. בהקשר זה טען סנגורו של המשיב כי בניגוד לטענת המבקשת, אין להטיל על המשיב את האשמה להתמשכות ההליכים. עוד נטען כי במהלך תקופת המעצר הממושכת בפיקוח אלקטרוני לא הפר המשיב את התנאים, ויש ליתן בו אמון ולשחררו ממעצר או למצער, יש להקל בתנאי מעצרו ולפתוח למשיב חלונות אוורור במהלך שעות היום, כך שיוכל לצאת בליווי מפקח. עוד טען סנגורו של המשיב כי עברו הפלילי של המשיב אינו מכביד כנטען על ידי המבקשת וכי הפעם האחרונה בה ישב בבית הסוהר הייתה בשנת 1984. לאור כל האמור, סבור סנגורו של המשיב כי נקודת האיזון נעה לעבר זכותו של המשיב לחירות.

דיון והכרעה

5. לאחר שעיינתי בכל החומר הרלבנטי, ושמעתי את באי-כוח הצדדים בדיון שהתקיים לפניי, הגעתי למסקנה, לא בלי התלבטות, כי דין הבקשה להתקבל.

6. כידוע, במסגרת בקשה להארכת מעצר לפי סעיף 62 לחוק המעצרים, על בית המשפט לאזן בין זכותו של הנאשם לחירות לבין שמירה על ביטחון הציבור ותקינות ההליך הפלילי. לשם כך, יש להביא בחשבון, בין היתר, את פרק הזמן אשר חלף מאז נעצר הנאשם, קצב התקדמות ההליך, המסוכנות הנשקפת מן הנאשם, חומרת העבירה המיוחסת לו, וכן את החשש משיבוש הליכי משפט והמלטות הנאשם מאימת הדין. ככל שתקופת המעצר מתארכת, נעה נקודת האיזון לעבר זכותו של הנאשם לחירות. בתוך כך, ובשים לב למכלול השיקולים הללו, ישוב ויבחן בית המשפט את האפשרות להשיג את מטרת המעצר בדרך של חלופת מעצר (ראו: בש"פ 4084/15 מדינת ישראל נ' דלו, פסקה 8 (25.6.2015); בש"פ 5456/15 מדינת ישראל נ' רובין, פסקה 11 (17.8.2015); בש"פ 9394/17 מדינת ישראל נ' שמואל, פסקה 10 (7.12.2017); בש"פ 9567/17 מדינת ישראל נ' פלוני, פסקה 8 (19.12.2017); בש"פ 10055/17 מדינת ישראל נ' כולי, פסקה 10 (1.1.2018)).

7. יישום אמות מידה אלה על ענייננו מוליך למסקנה כי יש להיעתר לבקשה. אין חולק כי המקרה הנדון הוא חריג במיוחד בכל הנוגע להתמשכות ההליכים בעניינו של המשיב. עם זאת, כבר נפסק לא אחת כי חלוף הזמן כשלעצמו אינו מאיין את המשקל אותו יש לתת לאינטרס הציבורי בשמירה על שלומו וביטחונו. לפיכך, על בית המשפט לבחון בכל נקודת זמן את מכלול השיקולים הרלוונטיים ולאזן בניהם (בש"פ 1087/18 מדינת ישראל נ' פוגל, פסקה 20 והאסמכתא שם (1.3.2018)). בענייננו, על אף חלוף הזמן יוצא הדופן, האינטרס הציבורי מחייב שלא להתעלם ממסוכנותו של המשיב העולה מהמעשים המיוחסים לו בכתב האישום ומעברו המכביד. מסוכנות זו מתעצמת נוכח התנהלותו של המשיב לאחר מעצרו כפי שזו באה לידי ביטוי בהרשעותיו הנוספות במהלך תקופת המעצר.

מובן כי לחלוף הזמן ולהתמשכות ההליכים בעניינו של המשיב, אשר כאמור הם חריגים ביותר, יש משקל אף אל מול מסוכנותו הברורה. ואולם, בנקודת הזמן הנוכחית השיקול אשר מכריע את הכף בהקשר זה הוא סופו של ההליך הנראה לעין. כאמור, סיכומי המאשימה הוגשו זה מכבר וסיכומי המשיב אמורים להתקבל בקרוב. יש אפוא לקוות כי בשים לב להתמשכות ההליך, יעשה מאמץ מיוחד לסיים את התיק בהקדם האפשרי.

לנוכח האמור, ובהביאי בחשבון את מכלול השיקולים הרלוונטיים, את הצפי הקרוב לסיום התיק ואת העובדה שהמשיב עצור בפיקוח אלקטרוני, אני סבורה כי אף בנקודת זמן זו, האינטרס הציבורי בשמירה על שלומו וביטחונו של הציבור גובר על הזכות לחירות של המשיב, ומטה את הכף לעבר הישארותו במעצר בפיקוח אלקטרוני. לצד זאת ובשים לב להליך הממושך, וככל שהדבר אפשרי, על בית המשפט המחוזי לפעול להקדמת מועד שמיעת השלמת הסיכומים בעל-פה ולהביא לסיום ההליכים בעניינו של המשיב בהקדם האפשרי.

8. אשר על כן, אני מורה על הארכת מעצרו של המשיב בפיקוח אלקטרוני ב-90 ימים החל מתאריך 26.2.2018, או עד למתן פסק דין בתפ"ח 44877-06-13 בבית משפט המחוזי מרכז-לוד, לפי המוקדם.

ניתנה היום, כ"ד באדר התשע"ח (11.3.2018).

